

NIEBACZLIWY (3) ai

e *jasne*; -a- (1) *GosłCast*, -ã- (1) *SzarzRyt*.

sg m I niebãczliwym (1). ◇ V niebaczliwy (1). ◇ pl N m pers niebaczliwi (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Nierozważny, nie zdający sobie sprawy ze złych skutków swego postępowania* (2) : poznány wády w íwym křztałćie prawđziwym/ By íe nie ítrzegł/ y bęđźiefz kto ták niebaczliwym? *SzarzRyt* D3v.

W przeciwstawieniu: »dobry ... niebaczliwy« (1): Acz więcz nigdy dobremu íwa wola [= *swoboda*] nie wadzy Ale íi niebaczliwi błãdzą więcz w tym radzy *RejFóz* G8v.

2. *Nie zwracający uwagi* (1) : od czálów wielá Prágneń ćię/ [...] á ty niebaczliwy/ Prośby moiéy íe íchraniafz/ w móy czás niefczęśliwy. *GosłCast* 58.

Cf **NIEBACZNY**

ASt